

sings Ansøgning med sin Anbefaling og saaledes ogsaa her vist sin varme Interesse for Kvinders Arbejde.

Kvindelige Handelsmedhjælpere.

I »Detailhandlerbladet« af 27. Maj d. A. ser jeg, at der har været afholdt et offentligt Møde om 7-Lukning; ifølge Referatet udtalte Borgerrepræsentant Fru Arenholt sig specielt for, at Arbejdstiden for de kvindelige Medhjælpere blev delt i to Hold, da dette vilde skaffe mere Frihed end 7-Lukning. Der er sandsynligvis kun faa af Dansk Kvindesamfunds Medlemmer, der læser Detailhandlerbladet og derfor føler jeg det som min Pligt at tage til Orde imod dette sikkert velmente (men efter min Mening højst uheldige Syn paa Sagen). Dansk Kvindesamfund arbejder jo for lige Arbejdsvilkaar og lige Løn for Mand og Kvinde, og jeg indser heller ikke, hvorfor en sund og rask Kvinde ikke — lige saa godt som en Mand — skulde kunne udholde at arbejde hele Dagen; den nævnte Deling af Arbejdstiden vilde kun blive til Fornøjelse for den Masse unge Piger, som gaar hjemme og faar Kost og Logis gratis, naar de blot kan tjene til Paaklædning og Lompepenge, og fra denne Side har vi sikkert Konkurrence nok, vi behøver ikke selv at sende Bud efter mere. De Kvinder, som skal leve af deres Løn som Handelsmedhjælpere, blev sikkert nødsagede til at tage Plads om Formiddagen hos A. og om Eftermiddagen hos B., og denne Ordning er der næppe nogen, der har Fordel af.

J. C.

Kvinderne i de kommunale Raad.

(Forsinket paa Grund af Pladsmangel).

Præstø.

Naar jeg har modtaget Opfordring fra Redaktionen til at udtale mig i min Egenskab af Medlem af Præstø Byraad, saa har jeg ikke

forstaaet denne Anmodning som en Opfordring til hovedsagelig at tale om mit eget Arbejde i Raadet, hvilket let kunde falde noget fattigt ud som, Indhold for en Avisartikel. Skulde en Kvindes Udtalelser om Arbejdet i et Byraad imidlertid interessere Læserne af »Kvinden og Samfundet«, er jeg villig til at fortælle lidt derom.

Ved Medlemmernes Fordeling i Udvalg, var jeg glad ved at blive valgt ind netop dér, hvor mine Interesser nærmest laa, nemlig i Udvalgene for Fattigvæsen, Alderdomsunderstøttelse, Legatuddeling, ligesom jeg ogsaa blev valgt til Medlem af Skolekommissionen. Nu er det dog ikke derfor min Mening, at de andre Udvalg, som er for: Forvaltningen, Havnen, Skolen (altsaa alt det, der vedrører den økonomiske Side), Brolægning og Vejvæsen, Vand, Renovation og Belysning, Gasværket, Lystanlægget, Sygehuset o. s. v., ikke skulde afvinde et kvindeligt Medlem Interesse. Skønt Bestyrelsen af flere af disse »Væsen« kræver særlig teknisk Indsigt, saa indser jeg dog ikke nogen Grund til, at en Kvinde ikke ligesaa godt som en Mand, der ikke er teknisk uddannet, kan sætte sig ind i det nødvendige. Det bliver ogsaa mere og mere almindeligt, og viser sig nok ogsaa at være besparende i Længden, at bruge Ingeniører som Raadgivere og Tilsynshavende ved Havn, Gasværk, Vandværk osv.

Noget af det første Arbejde, jeg havde, var i min Egenskab af Skolekommissionsmedlem at overvære den aarlige Skoleeksamen.

Saa hen paa Sommeren 1909 indtraf der noget, der gav Fattigudvalget en Del at bestille. Baade Bestyreren og hans Kone paa Fattiggården døde, og vi besluttede nu at nedlægge Fattiggården, da det var en altfor dyr Institution at beholde for de faa Personer, der boede der. Disse blev derfor anbragt dels hos Private og dels paa en anden Forsørgelsesanstalt, og hele Fattiggården omdannedes til Huslejligheder, hvoraf vi venter en god Indtægt. Nedlæggelsen af Fattiggården som saadan følte jeg som en stor Lettelse. Kan man finde et godt Hjem, hvor den fattigforsørgede kan faa en forsvarlig og omhyggelig Pleje, er det sikkert langt at foretrække for Fattiggårdene, der mere eller mindre maa faa et vist Fængselspræg, og hvor de dér anbragte i Reglen føler sig ulykkelige. Det falder af sig selv, at det er en Pligt stadig at tilse de i Pleje anbragte, et Hverv, der fortrinsvis maa passe for de kvindelige Medlemmer af Fattigudvalget.

Det næste Foretagende, der særlig kom til at optage mig, var Oprettelsen af et kommunalt Folkebibliotek i Præstø. Jeg havde